

nationalt fastsatte udviklingsmål til bekæmpelse af fattigdom. Hvis ikke de bliver det, er der brug for en yderligere indsats enten ved at forbedre HIPC eller ved mere målrettet støtte oveni, sådan at de kan nå de anerkendte udviklingsmål.

Vi skal også være meget opmærksomme på, om de krav, der bliver stillet fra de finansielle institutioner, Verdensbanken og IMF, er reelt fattigdomsorienterede og prioriterer kvindeaspektet højt nok osv. og dermed giver mulighed for den ønskede udvikling, eller om de i virkeligheden, som de i hvert fald har været, er udtryk for en gammeldags nyliberal politik, der mere lægger op til privatisering end til bekæmpelse af fattigdom.

Vi har brug for at sikre en mere stabil og troværdig finansiering f.eks. af miljøkonventioner, og der tror jeg, at et af de elementer, der kunne være vigtigt i perioden op til mødet i Johannesburg, er et tilsagn om at øge bevillingerne til den såkaldte miljøfacilitet, til GEF'en, med et markant stort beløb, som rent faktisk lægger op til, at vi er parate til at foretage vores prioriteringer og finansiere den nødvendige udvikling og den nødvendige teknologioverførsel.

Jeg har ikke mulighed for at sige så meget om TRIPS og intellektuelle rettigheder, men jeg tror, at det er et meget væsentligt aspekt, og det kommer vi til at forholde os mere konkret til, end vi fra dansk side har gjort hidtil, og vi skal også bruge meget tid på at arbejde med begreberne afkobling og økologisk effektivitet.

Til gengæld skal vi selvfølgelig have nogle ydelser fra ulandene i forhold til vores ønsker, og der er det klart, at der skal stilles krav til dem. Jeg tror ikke, at der er nogen i det danske Folketing, der er uenig om det. Vi vil ikke have, at vores penge bliver brugt til våbenkøb og konflikter. Vi skal have bekæmpet korrupsion. Vi skal have en mere lige fordelingspolitik i landene. Vi skal have inddraget civilsamfundet osv. Til gengæld skal vi også have styrket det internationale miljøsamarbejde, så der kommer mere styr på, hvem der har initiativret, og hvem der overvåger, at aftaler bliver overholdt, så der kommer passende sanktioner mod de lande, der ikke gør det.

Vi skal have inddraget miljøhensyn i handelspolitikken på en måde, som reelt gavner miljøet, og som ikke giver tekniske handelshindringer over for ulandene. Det vil også kræve en del forhandling og sondering at få lavet sådan en mekanisme, som ulandene vil kunne acceptere som del i en samlet deal.

Endelig skal vi selvfølgelig have nogle aftaler om arbejdstagerrettigheder. Ikke forstået på den måde, at vi skal stille krav om samme løn- og arbejdsvilkår i ulandene, som vi har, det siger sig selv. Men helt grundlæggende rettigheder, der går på retten til at organisere sig og retten til at forhandle kollektivt, er det selvfølgelig afgørende at få ind, ikke mindst i lyset af de industrielle frizoner, som mange udviklingslande har oprettet, hvor der er tale om suspension af alle lovgivninger med hensyn til miljø- og arbejdstagerrettigheder, fritagelse for beskatning, mennesker, der lever under slavelignende vilkår. Vi kan ikke acceptere den type af frizoner, samtidig med at vi skal øge vores bistand og øge vores samhandel.

Så alt i alt tak for et meget ambitiøst, gennemtænkt oplæg fra regeringens side og et tilsagn om, at vi i fællesskab skal arbejde for at realisere den ambitiøse målsætning, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

I det fremsatte forslag til vedtagelse er der mildt sagt en tvetydighed, som jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om, og som jeg også gerne vil spørge SF's ordfører om. Det er spørgsmålet om styrkeforholdet mellem miljøaftaler på den ene side og handelspolitik på den anden side.

Hvorledes tolker SF's ordfører den formulering, der er anvendt her i forslaget til vedtagelse, hvor der står, at man i højere grad skal respektere hensyn til miljø?

Hvad forstås man ved udtrykket i højere grad? Er der tale om, at man her giver et gummimandat, hvor man kan tolke det alt efter situationen, eller lægger SF nogle præcise formuleringer ind i det? Er SF ideelt set enig i, at det, der burde have stået, egentlig var, at miljøet skal gå forud for handelspolitikken? Det er den ene type af spørgsmål.

Det andet er spørgsmålet om EU's rolle. Jeg er udmærket bekendt med, at hr. Jørn Jespersen har mange forhåbninger til EU's rolle, men er hr. Jørn Jespersen enig i, at en ufravigelig forudsætning for, at EU kan blive respekteret af tredjelandene, af ulandene, som jo er krumtappen i den her diskussion, er, at man klart tilkendegiver: Ved I hvad, vi har f.eks. inden for genetisk materiale lavet et direktiv, som vi fortryder meget, at vi har lavet, hvor man ikke engang skal opgive oprindelseslandet for patentrettighederne?